

Rozporządzenie Nr 7
Wojewody Dolnośląskiego
z dnia 27 lutego 2008r.
w sprawie Parku Krajobrazowego Sudetów Wałbrzyskich

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92 poz. 880 z późn. zm.)¹⁾ zarządza się co następuje:

§1.1. Park Krajobrazowy Sudetów Wałbrzyskich, zwany dalej „Parkiem” obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

2. Park o powierzchni 6493,00 ha, położony jest na terenie gmin: Boguszów Gorce, Jedlina Zdrój, Wałbrzych, Mieroszów, Głuszyca, Czarny Bór w powiecie wałbrzyskim.

3. Wokół parku została wyznaczona otulina o powierzchni 2894,60 ha, położona na terenie gmin: Boguszów Gorce, Jedlina Zdrój, Wałbrzych, Mieroszów, Głuszyca w powiecie wałbrzyskim.

4. Opis granic Parku i otuliny określa załącznik nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

5. Granice Parku i otuliny przedstawiono na mapie, która stanowi załącznik nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:

1. Ochrona wartości przyrodniczych, w tym elementów przyrody nieożywionej, m.in. związanych z działalnością wulkaniczną na tym obszarze.
2. Zachowanie wartości historycznych i kulturowych związanych z osadnictwem i rozwojem kopalnictwa.
3. Zachowanie krajobrazu, w tym otwartych, niezabudowanych przestrzeni w krajobrazie leśno-polno-łąkowym.

§ 3.1. W celu zachowania i ochrony wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych i krajobrazowych na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub napraw urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087; z 2007 r. Nr 75 poz. 493, Nr 176 poz. 1238, Nr 181 poz. 1286.

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 8) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 9) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 10) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 11) organizowania rajdów motorowych i samochodowych.

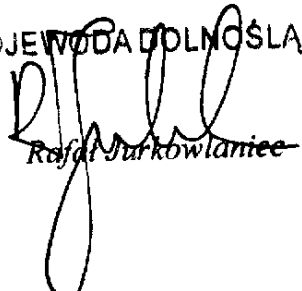
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, pkt. 3 nie dotyczy zadrzewień rosnących na gruntach określonych w ewidencji gruntów jako użytki rolne.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, pkt. 4 nie dotyczy przedsięwzięć polegających na pozyskiwaniu dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, a także minerałów na powierzchni mniejszej niż 25 ha, jeżeli przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Parku.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, pkt. 9 nie dotyczy chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową rozpoczętych przed dniem 15 stycznia 1999 r.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, pkt. 11 nie dotyczy organizowania rajdów motorowych i samochodowych po drogach publicznych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Rafał Jurkowlaniec

²⁾ Niniejsze Rozporządzenie było poprzedzone:

- Rozporządzeniem Nr 20/98 Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 29 grudnia 1998r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Sudetów Wałbrzyskich (Dz. Urz. Woj. Wałbrz. Nr 34, poz. 261),
 - Rozporządzeniem nr 5 Wojewody Dolnośląskiego z dnia 25 kwietnia 2000r. zmieniającym rozporządzenie nr 20/98 Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 29 grudnia 1998r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Sudetów Wałbrzyskich (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego nr 15, poz. 264),
- które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880 z późn. zm) tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik nr 1

do Rozporządzenia Nr 7 Wojewody Dolnośląskiego
z dnia 27 lutego 2008 r.
w sprawie Parku Krajobrazowego Sudetów Wałbrzyskich

1. Opis granic Parku Krajobrazowego Sudetów Wałbrzyskich

Na wschodzie od granicy państwa w kierunku na północ rozdzieleniem leśnym pomiędzy oddziałami nr 235 i 234 oraz 233 i 227 do linii zwartych kompleksów leśnych obok miejscowości Łomnica i Grzmiąca do szosy z Głuszycy do Unistawia. Następnie na północ, obejmując swym zasięgiem wzniesienie, pod którym przechodzi tunel kolejowy ze stacji Jedlina Zdrój do Głuszycy, granicą rolną przechodzi koło miejscowości Glinica i Kamieńsk w kierunku północno-zachodnim do tunelu kolejowego pod górę Wołowice, dalej linią prostą do wylotu w dzielnicy Wałbrzych – Podgórze.

Od tego miejsca skręca na południowy zachód granicą kompleksów leśnych, obejmując swym zasięgiem Zamkową Górę na Podgórzu. W miejscowości Glinik skręca gwałtownie na południe, a następnie na wschód do Kamionek i dalej na południe granicą lasów do drogi Rybnica Leśna – Głuszycy. Po przejściu przez szosę, omijając pola uprawne Rybnicy dochodzi do przesmyku pomiędzy górą Klin, a wzniesieniem bez nazwy o wysokości 890 m. Dalej do rozległych łąk pod schroniskiem Andrzejówka, skręcając na zachód do wzniesienia Krzywuchy /788m/ potem skręca na północ przez szczyt góry Bukowiec /883m/ dalej granicą lasów od północy dochodzi do strumienia na polach Unistawia Śl., aż do podnóża góry Stożek Wielki /840m/. Następnie skręca na północ potem na południe do szosy Unistaw Śląski – Mieroszów. Przechodzi przez drogę i tory kolejowe, aby po granicy lasu gwałtownie skręcić na północ pod górę Sokółka /801m/, następnie obok torów kolejowych z Mieroszowa do Kuźnic Świdnickich.

Przy placu sportowym obok szybu kopalnianego Barbara biegnie brzegiem lasów do drogi z Lesieńca do Grząd Dolnych i Górnych. Z tego miejsca skrajem lasów biegnie do gruntów wsi Kochanów omijając wydzielone tereny zalewu w Grzędach Górnych, dalej do miejscowości Kowalowa na wschodzie, gdzie przecina szosę Mieroszów-Unistaw Śl. Tu biegnie na południe wschodnią stroną szosy, aby pod górę Jatki /659m/, aby zmienić kierunek na wschód do granicy z Czechami.

2. Opis granic otuliny Parku

Od południa granica otuliny pokrywa się z granicą państwa na odcinku od góry Słodna /780m/ na wschodzie do góry Miłosz /701m/ koło Mieroszowa. Dalej skręca na południe granicą państwa /500m/, aby gwałtownie w linii prostej przejść na zachód do wyrobisk starej cegielni przy drodze Mieroszów-Nowe Siodło. Z tego miejsca przechodząc na północny zachód dociera do granicy lasu pod górą Jatki. Stąd łamaną linią kieruje się na zachód i po przecięciu szosy Mieroszów-Kowalowa do wzniesienia terenowego /549m/ na zachód od Mieroszowa. Ze wzniesienia do ciek wodnego i do granicy województwa. Z tego miejsca pokrywa się z granicą parku aż do styku gminy Czarny Bór z gminą Boguszów Gorce, czyli drogi z Grząd Dolnych do Starego Lesieńca. Ze Starego Lesieńca do Kuźnic Świdnickich i dalej drogą utwardzoną na południowy wschód do północnych pól Unistawia

i przystanku kolejowego przy drodze Unisław-Mieroszów w odległości około 600 m od wiaduktu kolejowego. Dalej stroną południową zabudowań Unisławia, za ruinami kościoła ewangelickiego do szosy Rybnica – Unisław omijając Rybnicę od południowego wschodu i północy, aby dalej szosą Rybnica-Glinik przejść na wschód na wysokości Góry Barbarka na Podgórzu do wlotu tunelu kolejowego traktacji Wałbrzych – Jedlina Zdrój obejmując od północy Zamkową Górę.

Następnie granica otuliny biegnie skrajem lasów do ulicy Świdnickiej w dzielnicy Wałbrzych-Podgórze i dalej do Doliny Szwajcarskiej. Z tego miejsca skręca torami na południe dochodząc do wylotu tunelu kolejowego w Jedlinie Zdroju. Tu właśnie skręcając na południe i wschód pod górę Sajdak drogą polną omija od północy zabudowania wsi Grzmiąca, skręcając na południe do miejscowości Łomnica, pozostawiając ją poza własnym zasięgiem. Potem na południowy – wschód, przez górę Ostoja do zachodnich zabudowań Głuszycy Górnej, aby po skierowaniu się na południe drogą Głuszycy Górna, Przełęcz pod Czarnochem dojść do granicy państwa.

Załącznik nr 2
do Rozporządzenia Nr Wojewody Dolnośląskiego
z dnia 2008 r.
w sprawie Parku Krajobrazowego Sudetów Wałbrzyskich

legenda:
- granica Parku
- granica otuliny Parku

